

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a zásady řádné správy, jelikož ji administrativa nevyslechla před přijetím rozhodnutí, ačkoliv jednání se mohlo uskutečnit, aniž poškodila zájem, vyšetřování či službu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož tvrzení o závažném pochybení, na němž je založeno napadené rozhodnutí, je lakonické, vágní a není odůvodněno ani podloženo přesnými důkazy, že existuje dostatečně závažné podezření, které by mohlo vést k závěru, že žalobkyně porušila své zákonné povinnosti.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, jelikož administrativa mohla přijmout méně přísná opatření a zároveň zajistit potřeby vyšetřování.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí, jelikož administrativa nezhodnotila různé zájmy žalobkyně se zájmy služby, a zejména neuvážila skutečnost, že žalobkyně již patnáct let pracuje pro Parlament, má vynikající vztahy se svými nadřízenými a je velmi dobře hodnocena a dále že toto rozhodnutí, které bylo velmi rychle medializováno, poškozuje její osobnost a pověst.

Žaloba podaná dne 28. září 2018 – Wywiał-Przada v. Komise**(Věc T-592/18)**

(2018/C 427/129)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Katarzyna Wywiał-Przada (Wezembeek-Oppem, Belgie) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

určil a rozhodl, že

- rozhodnutí ze dne 23. listopadu 2017, kterým se zamítá její žádost o příspěvek za práci v zahraničí, se zrušuje;
- Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie, ve znění jeho výkladu v rozsudku ze dne 21. června 2007, Komise v. Hosman-Chevalier (C-424/05 P, EU:C:2007:367), spočívá v tvrzení, že dobu, po kterou měla v rámci referenčního období v Belgii bydliště pod záštitou diplomatického statusu, lze považovat za okolnost „vyplývající z práce konané pro některý jiný stát nebo mezinárodní organizaci“.
2. Druhý žalobní důvod, vznesený podpůrně pro případ, že by nepřihlížet k této době nebylo možné, a vycházející z porušení čl. 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie, spočívá v tvrzení, že v každém případě je třeba mít za to, že v rámci referenčního období neměla v úmyslu považovat svou přítomnost v Belgii, neoddělitelně spjatou s diplomatickým působením jejího manžela, za trvalou, přičemž trvalost je inherentním znakem pojmu „obvyklé bydliště“.